

«Si avui és dijous, això és Girona», pot exclamar avui el centenar de protagonistes de la 'troupe' lírica que aquests dies belluga pel país l'Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell (AAOS). *La Traviata* de Giuseppe Verdi

ha marcat una nova fita al cicle Òpera de Catalunya, assolint 14 representacions i funcions dobles a dues ciutats (Granollers i Manresa). A Sabadell també és el títol més programat: suma ja sis produccions en 25 anys.

Text: **DAVID RAMON I MIMÓ** ■ Fotos: **LLUÍS FRANCO**

20080306 MAE-SAB-I

Una òpera de rècord

«La Traviata», títol més representat a Sabadell i a Catalunya

El drama de la meretriu Violetta Valéry, inspirat en *La dama de les camèlies* d'Alexandre Dumas, compta amb una important història en l'escena sabadellenca. El periodista Josep Ache documenta al llibre de la història del Principal una representació al teatre els Campos l'any 1867, és a dir, 14 anys després de la seva estrena a La Fenice de Venècia i encara en vida del seu autor, Giuseppe Verdi. Era l'any de la inauguració d'aquest espai escènic ciutadà i va ser la segona òpera que es representava a Sabadell, precedida per pocs dies de *Lucia de Lammermoor* de Donizetti. Aquesta darrera ha comptat amb tres produccions a càrrec de l'AAOS. Sabadell tenia 15 mil habitants.

La present producció és una moderna posada en escena que avui es representa al teatre municipal de Girona a la recta final d'una gira que fa honor al seu nom –'traviata' significa perduda o extraviada–, tenint en compte la seva difusió territorial: ha passat per Manresa, Viladecans, Granollers, Reus, i encara li queda instal·lar-se a Sant Cugat, Figueres i Lleida. Jordi Galobart ha dissenyat una escenografia de dos nivells que compta amb una sòlida estructura d'alumini que permet el muntatge i el desmuntatge en poques hores. Una escenografia de fusta, més econòmica, no tindria aquesta mobilitat.

Galobart i el director d'escena Carles Ortiz han ubicat la història decimonònica un segle més tard del que la va concebre Verdi, que en el seu moment va apostar pel realisme de la seva contemporaneïtat. El 'glamour' de les grans estrelles de cinema nord-americà pot ajudar més a posar-se a la pell de la protagonista, una diva que pateix un doble trauma: el de la seva reputació com a dona i l'avenç de la seva malaltia letal, la tuberculosi. Una fosca història que sorgeix enmig d'un món opulent i hedonista que el segle passat va aclaparar tot el món a través de la gran pantalla.

El Cor dels Amics de l'Òpera i l'Orquestra Simfònica del Vallès són el gruix de la producció, el responsable musical de la qual és el director italià Elio Orciuolo. Les sopranos Sung Eun Kim i Minerva Moliner s'alternen com a Violetta a causa del gran nombre de compromisos ■

Una escena multitudinària amb el cor ocupant l'escalinata que marca l'escenografia

El número de dansa és a càrrec de Sonia Callizo i Sergio Moya

Sung Eun Kim, Violetta

Violetta rep la visita del pare d'Alfredo a la casa dels afores de la ciutat

Carles Cosías, Alfredo